

สนธิ์ด!

คณะผทกวิ วัฒนไธภก:พิ6

บทประพันธ์: วรรณคดี

ตอนที่ 44

โกธกะทิง

- ๔๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรุมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท.โดย คณะผทกวิ
วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๔.๑๕ น.

(คนตรี)

ลมัย

ลาหลวงไคยินเสียงละไรหรือคะ

นรา

เรื่องมันประหลาดพิศดารบอกไม่ถูก พี่ก็ไม่นึกว่าลาหลวงจะไคยินเสียงแปลก ๆ
อย่างนี้ แล้วก็ลาหลวงเองก็ไม่เข้าใจว่ามันละไรกัน ลาหลวงก็จะไม่สนใจนัก มนิก
มานึกแปลกใจเขาก็คนเรื่องคุณว่องตายแคงลลกลมาแล้ว พี่ก็เพิ่งจะทราบจากลาหลวง
ไม่กี่วันมานี้เอง แกเพิ่งจะเล่าให้ฟัง

ลมัย

เล่าว่าอย่างไรคะ แหม ยากฟังเหลือเกิน

นรา

เขาคงเก็บไว้เป็นความลับนะ ลาหลวงไม่เคยบอกใคร นอกจากพี่ ลาหลวงก็เหมือน
พี่ ยังไม่อยากเล่าตัวเขาไปยุ่งควย เพราะลาหลวงก็มีพิรุณอย่างพี่เหมือนกัน ขึ้นบอก
คุณไกรสรมากก็กลัวจะเข้าปึง

ลมัย

พิรุณละไรกันคะ

นรา

ไกรสรเขาสงสัยว่า ทำไมจึงขึ้นไปพบคุณว่องตอนที่เกิดเรื่องพลี ก็ไล่ไล่ ๆ ติบเวลา
ห้าทุ่ม ลาหลวงขึ้นไปทีหลังคุณว่องไม่กี่นาที แล้วส่งศรีก็ตามขึ้นไป แล้วพี่ก็ตามคิดขึ้น
ไปอีกคนหนึ่ง การที่ขึ้นไปเพื่อจะพบคุณว่องคิด ๆ กันอย่างนี้ ที่จริงมันก็เป็นพิรุณา
สงสัยเหมือนกัน แต่พี่รู้ว่า มันเป็นการบังเอิญแท้ ๆ ไม่ไค้ตั้งใจเลย มัยคงยังไม่รู้
ว่า เรื่องมันวุ่นวายอย่างไร คุณพระนี่เป็นพยานสำคัญว่า ใครขึ้นไปข้าง เพราะแ
กุ่มอยู่ที่เคาท์เคอร์หน้าบันได พี่จะลาคับให้ฟัง ฟังแล้วถ้ามัยเป็นตำรวจ ก็จะต้อง
สงสัยผู้ที่ขึ้นไปเกือบทุกคน เพราะขึ้นไปเวลาไล่เคียงกันทั้งนั้น ตามที่คุณพระนี่เล่า

เรื่องมันเป็นอย่างนี้ อาทหลวงทะเลาะกับคุณว่องในห้องผู้จัดการข้างล่าง ทะเลาะกัน
เรื่องอะไร คุณพรณีแกไม่รู้ แล้วอาทหลวงก็ไม่เล่าอะไรมาก บอกกับคุณไกรสรว่า
เป็นเรื่องเมา เพราะเวลาเมาอาทหลวงมักจะรวนถ้าเกิดไม่ถูกหูขึ้นมา คุณว่องทะเลาะ
กับอาทหลวงแล้ว นายเบิ้มก็เข้าไปหาคุณว่อง ก็เกิดทะเลาะกันอีก คุณพรณีแกก็รู้
เพราะทั้งอาทหลวงทั้งนายเบิ้ม ต่างก็พูดเสียงดัง คนข้างนอกก็พลได้ยินบ้างแว่ว ๆ
แต่ไม่รู้ว่าเรื่องอะไรกัน พลนายเบิ้มไปแล้ว คุณว่องก็เล่าตัวนายเป้เข้าไป คุณพรณี
เล่าไม่ได้ว่าเรื่องอะไร รู้แต่ว่าคงจะเล่าตัวไปสั่งให้ทำอะไรสักอย่างหนึ่ง เพราะ
คุณว่องเคยตามตัวสมันซาเป้คนนี้เข้าไปในห้องบ่อย ๆ เวลาถึงงานให้ทำ เรื่องนาย
เบิ้มกับนายเป้ ไกรสรเขารู้ดี เห็นว่ากำลังไล่ตามตัวอยู่ ถ้าได้ตัวนายเบิ้มก็คงจะ
ได้เรื่องมากขึ้น เพราะนายเบิ้มก็เป็นคนหนึ่งที่ยิ่งขึ้นไปข้างบนเป็นคนสุดท้ายเพื่อจะ
พบกับคุณว่อง หลังจากทีนายเป้ออกจากห้องคุณว่องไปแล้ว ก็เกิดวุ่นวายขึ้นข้างบน
มีคนเข้าไปค้นห้องคุณว่อง จดหมายในลิ้นชักหายไปทั้งปึก เป็นจดหมายส่วนตัวซึ่ง
คุณพรณีเล่าว่า คุณว่องไม่สบายใจมาก เพราะคงจะมีเรื่องลับที่ตำรวจควรรู้มากมาย
ที่เค้าเล่าว่าคงเป็นจดหมายเชิงลับเกี่ยวกับแบงค์ปลอม เพราะต่อมาไกรสรเขาเจอ
เงินกับแบงค์มากมายในโกดังที่เจ้ารามชิงเผ้า ตอนนั้นเกิดค้นหาตัวคนร้ายกันพักหนึ่ง
แต่ก็ไม่ได้ตัว สงสัยว่าคนร้ายคงจะหนีออกทางหน้าต่างแล้วไต่ลงมาตามรางน้ำหรือ
อาจหนีลงมาตามบันไดสำหรับหนีไฟก็ได้ คุณว่องหัวเสียมาก แต่ยังไม่ทันจะหายหัวเสีย
ก็มีเรื่องประหลาดเกิดขึ้นอีก ใครก็ไม่รู้วิ่งขึ้นไปข้างบนลึบ ๆ ทำท่าเหมือนกับจะขึ้นไป
พบแขกที่พักอยู่ตามห้อง แต่ท่าทางของหมอนั้นดูก็ลึกลับ ก็เลยเกิดโกลาหลกันอีก

ลมัย

ใครคะที่ขึ้นไป

นรา

ไม่รู้สิ ไม่มีใครเห็นหน้า คุณพรณีก็กำลังวุ่นอยู่กับงานบนโต๊ะ แรกเห็นเพียงข้างหลัง
เท่านั้น เลยไม่รู้ว่าเป็นใคร คุณว่องตอนนั้นก็ตามขึ้นไปดู แล้วก็เลยเข้าห้องนอนไม่ลงมาอีก
เพราะจวนห้าทุ่มแล้ว คือเขานึกให้ส่งศรีไปพบเวลาห้าทุ่ม เรื่องจัดงานปาร์ตี้วันเกิด ~~เขา~~

ของเขา นี่เล่าตามคำให้การของสงครนะ คุณพระณีเล่าให้ไกรสรฟังว่า คุณวงศ์
 ขึ้นไปรลคุณสงครนี้อยู่ในหล่งแล้วก็ไม่กลับลงมาอีกเลย จนกระทั่งถูกฆ่า พลคุณวงศ์
 ขึ้นไปไม่นาน ลาดหลวงก็เฝ้าและจะ จะตามขึ้นไปพบ ดั่งจะไปทะเลากันอีก
 คุณพระณีก็ห้ามไม่ให้ขึ้นไป เพราะคุณวงศ์สั่งว่า ไม่ให้ใครขึ้นไปกว่น ก็คงจะใกล้เวลา
 นึกกับสงครนีะแหละ จึงไม่อยากให้ใครขึ้นไปซักคน นี่พี่เคาเล่าเอง แลลาดหลวงก็
 ไม่ยอม จะขึ้นไปได้ ผลที่สุด ลาดหลวงก็บอกว่าจะขอเข้าหล่ง เพราะนักแพนไว้
 คุณพระณีหมกทำก็เลยขอลงยอมให้ขึ้นไป พลลาดหลวงขึ้นไปได้ไม่นาน ก็ เจ้านายเจียน
 ที่มาจากพญาก็ตามขึ้นไป เพราะมันไปเข้าหล่งไว้วางหน้าแล้ว หมอนี่พิรุณเยอะเยะ
 เพราะชื่อในทะเบียนโรงแรมใช้ชื่ออย่างหนึ่ง แต่เวลาไกรสรฟังประกูเข้าไปถามทอน
 คุณวงศ์ถูกฆ่าแล้ว มันกลับบอกว่าชื่อ เจียน ซึ่งไม่ตรงกับที่เขียนไว้ในสมุดโรงแรม
 พลนายเจียนขึ้นไปไม่นาน สงครนีก็มาถึง จึงรีบขึ้นไปหาคุณวงศ์ทันที เพราะเป็นเวลา
 ห่าทัพพลก็ คุณพระณีแต่ให้การกับไกรสรว่า สงครนียับรอนมาก สงสัยว่าจะมีเรื่องอะไร
 พลสงครนียิ่งขึ้นไปได้สักครู่ พี่ก็จะขึ้นไป คุณพระณีก็ห้ามไว้ เมื่อพี่บอกว่าจะพบคุณวงศ์ ทอน
 นั้นพี่ไม่รู้หรือว่า สงครนีกำลังอยู่ในหล่งนอนคุณวงศ์ พี่อยากคืนหน้าคุณวงศ์เต็มแก่เพราะ
 เรื่องที่มีมียูกุหมื่น ก็เลยค้นทุ้งขึ้นไปจนได้ ตามคำให้การของคุณพระณี ปรากฏว่า
 พลที่ขึ้นไปได้หนอย เจ้านายเบิ้มสมันมือเอกของคุณวงศ์ก็ค้นทุ้งขึ้นไปบ้าง ขลกว่าจะ
 คงพบคุณวงศ์ให้จงได้

ดมัย

แล้วพี่พบนายเบิ้มคนนี้หรือเปล่าคะ

ดมัย

ไม่พบ นายเบิ้มคงขึ้นไป ตอนที่พี่ถอยออกมาจากประตูหล่งคุณวงศ์จนเข้าไปคุยอยู่กับ
 ลาดหลวงในหล่งลาดหลวงแล้ว นายเบิ้มเป็นตัวเก็งสำคัญที่สุด เพราะเป็นคนขึ้นไปหลัง
 ที่สุด พลนายเบิ้มขึ้นไปได้ ไม่กี่นาที คุณพระณีก็ไคยเสียงป็นต้น จึงวิ่งขึ้นไปดู ก็พบ
 สงครนินอนพับจมกองเลือดอยู่แล้วหน้าหล่งโถง ไกรสรเขาสงสัยนายเบิ้มมาก เพราะ
 มันบอกว่า คงการพบคุณวงศ์ เมื่อมันคงการพบคุณวงศ์ มันก็คงตรงไปที่ประตูหล่ง

คุณว่องแบบเดียวกับพี่นี่แหละ แล้วมันก็จะไคยีนเสียงคนพูดกันอยู่ในห้องอย่างพี่ไคยีน แล้วหลังจากนั้น...เหตุการณ์ที่ไม่มีใครรู้ นอกจากสงคริคนเดียวก็จะคงเกิดขึ้น...คุณว่องถูกฆ่า..สงคริถูกยิง นี่แหละมัย เรื่องมันวุ่นวาย ปวดหัวบอกไม่ถูก พี่กับลาหลวงจำเพาะขึ้นไปพลีเวลากับที่เขาคจะฆ่ากัน ก็เลยถูกสงสัยไปค้วย ลาหลวงถูกไกรสรชักมาก แต่แกก็ไม่บอกอะไร พูดแต่เพียงว่าขึ้นไปเช่าห้องรตแพน พลไคยีนเสียงป็น ก็ลลคมาคู

ลมัย เลาละกะ แล้วคณสำคัญที่สุดลสะ พี่ว่าลาหลวงไคยีนเสียงอะไรในห้อง

นรา นี่ซี คณนี่แหละสำคัญนัก ลาหลวงไม่ยอมเล่าให้ไกรสรฟัง เพระจะไม่อยากยุ่งค้วย แกเล่าให้พี่ฟังทีหลัง มันรับรจนะว่าจะไม่พูด

ลมัย รับรองซีกะ มัยก็บอกแล้วนี่ว่า จะไม่พูดให้ไกรฟัง แหม ไม่ไว้ใจมัยหรือคะ

นรา ไว้ใจ ..ไว้ใจ ออย่าเพ็งนอยใจน้า เลาละ พี่จะเล่าให้ฟัง ลาหลวงแกก็ลยาก จะคั่นหน้าคุณว่องเหมือนกัน สาเหตุแกไม่เล่าให้พี่ฟัง ไม่ยอมเล่า คงจะเป็นเรื่องส่วนค้วนะแหละ ลาหลวงขึ้นไปข้างบนแล้วก็ตรงไปที่ประคูลงคุณว่อง ลล จำไว้นะ คณนั้นสงคริยังไม่ไคยีนขึ้นไป เพราะยังไม่ทำห้ม คุณว่องเขาคสงคริทำห้ม ลาหลวงไปถึงประคูล์ชะงัก เพราะไคยีนเสียงประหลาดข้างใน เสียงนั้นมันไม่ใช่เสียงคิ

ค ฟังแล้วใจคั่น ลาหลวงบอกว่ มนุษย์เรามีญาณอย่างหนึ่ง ถ้าลงคิคปคิแล้ว ก็เหมือนมีไกรมาบอกว่ คองมีเรื่องแน่ เสียงที่ลาหลวงไคยีน เป็นเสียงคนคินอยู่ข้างใน ห้อง ลาหลวงบอกว่ มีอะไรบางอย่างที่บอกว่ ไม่ใช่คิเท่าคุณว่อง เพราะไม่ได้คินอย่างปคิ อย่างที่เจ้าชลงห้องควรจะคิน แต่คินอย่างล็กคณ คิ้วคิน คิ้วคหยุกคินอย่างวุ่นวายใจ แล้วก็มีเสียงลากเกาลี เสียงเปคคินชัก เสียงเลคคินคิ้วหรือคิอะไร ซึ่งคองเป็นของหนัก เสียงที่ประหลาดที่สุดคิคือ เสียงคล้ายกับคิ จักคานู แล้วก็มีเสียงลคหะกระหบไม คคจากนั้นก็มเสียงเปคประคูล์ข้างใน ซึ่งคิควรจะเป็นประคูล์คองน้า เพราะในห้องคุณว่องไม่มีประคูล์อะไรคิ นอกจากประคูล์คองน้า ลาหลวงเล่าวว่

เสียงที่ไคยีนคล่ไปก็คือ เสียงไข่น้ำก๊อก ลาดวงคิดว่าคงจะมีการล้างอะไรใน
 ล้างล้างหน้า แลอย่างน้อยก็ล้างล้างมือ ลาดวงลงคันประตูกุ แต่ประตูได้กลอน
 ข้างในแน่น ก็ก็จะเคาะเรียก แต่ก็พลคีนายเจียนขึ้นไปพลคิ มัยคงจำได้ว่า พล
 ลาดวงขึ้นไปไค้นอยเคียว นายเจียนที่มาจากพิทยา ก็ตามคิกขึ้นไปทันที ลาดวงบอก
 ว่า นายเจียนก็จะไปพบคุณว่องเหมือนกัน เห็นลาดวงยืนอยู่หน้าประตู ก็ชะงัก เขา
 ไม่พูดอะไรกับลาดวง เดินเตรื่อยู่ประเคียวหนึ่ง ก็หายตัวเข้าไปในห้องที่เขาเขาอยู่
 ลาดวงยืนฟังเสียงข้างในห้องคุณว่องอยู่สักครู่หนึ่ง ก็ไม่ไคยีนเสียงอะไรอีก เสียงไข
 น้ำล้างอะไรก็เจียบไป แต่พลจะเคาะประตูเรียก ก็ไคยีนเสียงไข่น้ำอีก คราวนี้ไม่ใช่
 ไข่น้ำล้างหน้า เพราะเสียงน้ำกระจ่ายกระทบล้างดังยิ่งกว่าเมื่อก็ แสดงว่าเปิด
 ก๊อกที่ใหญ่กว่าก๊อกแรก ลาดวงก็เคาะเขาว่าคงจะเปิดก๊อกในอ่างอาบน้ำ คณนี้
 ลาดวงไม่อยากจะทนฟังคล่ไปอีก จึงลงมือเคาะประตูเรียก ที่ประหลาดก็คือ พลเคาะ
 ไค้สองสามที เสียงน้ำก๊อกก็หยุดนิ่งไป แสดงว่าไค้มีการปิดก๊อกอย่างรีบด่วน แค่นั้น
 ก็ไม่มีเสียงอะไรอีก ลาดวงบอกว่า ยืนเคาะเรียกอยู่สักใจหนึ่งก็ไม่มีใครมาเปิดประตู
 แล้วก็ไม่มีเสียงใครถามลลคมาค่วย ในห้องเจียบกริบทีเดียว ลาดวงมาคิกได้ว่า
 คุณว่องชอบแข็งดีของแปลก อย่างที่ลาดวงเคยรู้ จึงเคาะเขาว่า ถ้าคนที่อยู่ในห้อง
 เป็นคุณว่อง ก็คงจะกำลังวุ่นวายอยู่กับการบันจูนาคาเดินใส่หีบใส่ห่ออะไรก็ได้ เพราะ
 มีเสียงจักซาบ และเสียงโลหะกระทบไม้และกระทบพื้นห้อง ส่วนการไข่น้ำก็คงจะเป็น
 เพราะคุณว่องหรือสมุนกำลังล้างมือที่เปื้อนฝุ่นก็ได้ ลาดวงยืนรออยู่ครู่หนึ่ง เมื่อเห็นว่า
 ไม่เปิดแน่ ก็เกิดรำคาญ จึงเดินกลับห้องพัก ลาดวงเล่าว่า คณเดินกลับมาไค้ ไค้ส่วน
 กับสงครที่ปากบันไค้ ทักกันสองสามคำ ลาดวงก็เข้าห้องรอแฟน แล้วก็ไม่ไค้ลลคม
 ลิก จนกระทั่งไคยีนเสียงป็น

ลมัย

ลาดวงไม่ไค้เล่าให้คณไกรสรฟังหรือคะ เรื่องที่ไคยีนเสียงข้างใน

โกรกกระทิง

- ๔๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กูรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะกาวดี
วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๔.๑๕ น.

(คนตรี)

สมัย ฉาหลวงไคยีนเสียงละโรหริคะ

นรา เรื่องมันประหลาดพิศการบอกไม่ถูก พี่ก็ไม่ว่าว่าฉาหลวงจะไคยีนเสียงแปลก ๆ
อย่างนี้ แล้วก็ฉาหลวงเองก็ไม่เข้าใจว่ามันละไรกัน ฉาหลวงก็จะไม่สนใจนัก มนิก
มานึกแปลกใจเธอก็ทอนเรื่องคุณว่องคายแคงลลกลมาแล้ว พี่ก็เพิ่งจะทราบจากฉาหลวง
ไม่กี่วันมานี้เอง แกเพิ่งจะเล่าให้ฟัง

สมัย เล่าว่าอย่างไรคะ แหม ลยากฟังเหลือเกิน

นรา เธอคงเก็บไว้เป็นความลับนะ ฉาหลวงไม่เคยบอกใคร นอกจากพี่ ฉาหลวงก็เหมือน
พี่ ยังไม่อยากจะเล่าเข้าไปยุ่งด้วย เพราะฉาหลวงก็มีพิรุณอย่างพี่เหมือนกัน ขึ้นบอก
คุณไกรสรมาก็คงกลัวจะเข้าปิ้ง

สมัย พิรุณละไรกันคะ

นรา ไกรสรเขาสงสัยว่า ทำไมจึงขึ้นไปพบคุณว่องตอนที่เกิดเรื่องพอดี คือใกล้ ๆ ทุ่มเวลา
ห้าทุ่ม ฉาหลวงขึ้นไปหัดังคุณว่องไม่กี่นาที แล้วส่งศรีก็ตามขึ้นไป แล้วพี่ก็ตามคิกขึ้น
ไปอีกคนหนึ่ง การที่ขึ้นไปเพื่อจะพบคุณว่องคิก ๆ กันอย่างนี้ ที่จริงมันก็เป็นพิรุณ
สงสัยเหมือนกัน แต่พี่รู้ว่า มันเป็นการบังเอิญแท้ ๆ ไม่ได้ตั้งใจเลย มียคงยังไม่รู้
ว่า เรื่องมันวุ่นวายอย่างไร คุณพระดีเป็นพยานสำคัญว่า ใครขึ้นไปข้าง เพราะแกล
ลุ่มอยู่ที่เคาท์เตอร์หน้าบันได ที่จะลัดกับให้ฟัง ฟังแล้วถ้ามันเป็นความจริง ก็จะต้อง
สงสัยผู้ที่ขึ้นไปเกือบทุกคน เพราะขึ้นไปเวลาใกล้เที่ยงกันทั้งนั้น ตามที่คุณพระดีเล่า

เรื่องมันเป็นอย่างนี้ อากทวงทะเลาะกับคุณว่องในท้องผู้จัดการข้างล่าง ทะเลาะกัน
เรื่องอะไร คุณพระณีแกไม่รู้ แล้วอาทวงก็ไม่เล่าอะไรมาก บอกกับคุณไกรสรว่า
เป็นเรื่องเมา เพราะเวลาเมาอาทวงมักจะรวนถ้าเกิดไม่ถูกหูขึ้นมา คุณว่องทะเลาะ
กับอาทวงแล้ว นายเบิ้มก็เข้าไปหาคุณว่อง ก็เกิดทะเลาะกันอีก คุณพระณีแกก็รู้
เพราะทั้งอาทวงทั้งนายเบิ้ม ต่างก็พูดเสียงดัง คนข้างนอกก็พอได้ยินบ้างแว่ว ๆ
แต่ไม่รู้ว่าเรื่องอะไรกัน พอนายเบิ้มไปแล้ว คุณว่องก็เอาตัวนายเป้เข้าไป คุณพระณี
เขาไม่ได้ว่าเรื่องอะไร รู้แต่ว่าคงจะเอาตัวไปสั่งให้ทำอะไรสักอย่างหนึ่ง เพราะ
คุณว่องเคยถามตัวสมันซาเป้คนนี้เข้าไปในท้องบ่อย ๆ เวลาถึงงานให้ทำ เรื่องนาย
เบิ้มกับนายเป้ ไกรสรเขารู้ดี เห็นว่ากำลังไล่ตามตัวอยู่ ถ้าได้ตัวนายเบิ้มก็คงจะ
ได้เรื่องมากขึ้น เพราะนายเบิ้มก็เป็นคนหนึ่งี่วิ่งขึ้นไปข้างบนเป็นคนสุดท้ายเพื่อจะ
พบกับคุณว่อง หลังจากทีนายเป้ออกจากท้องคุณว่องไปแล้ว ก็เกิดวุ่นวายขึ้นข้างบน
มีคนเข้าไปค้นท้องคุณว่อง จดหมายในลิ้นชักหายไปทั้งปึก เป็นจดหมายส่วนตัวซึ่ง
คุณพระณีเล่าว่า คุณว่องไม่สบายใจมาก เพราะคงจะมีเรื่องลับที่ตำรวจตรวจรู้อยู่มากมาย
ที่เขาเล่าว่าคงเป็นจดหมายแจ้งดีเอ็นเอติดกับแบงก์ปลอม เพราะต่อมาไกรสรเขาเจอ
ดีเอ็นเอกับแบงก์มากมายในโกดังที่เจ้ารามซิงเฝ้า กลิ่นนี้เกิดค้นหาตัวคนร้ายกันพักหนึ่ง
แต่ก็ไม่ได้ตัว สงสัยว่าคนร้ายคงจะหนีออกทางหน้าต่างแล้วไต่ลงมาตามรางน้ำหรือ
อาจหนีลงมาตามบันไดสำหรับหนีไฟก็ได้ คุณว่องหัวเสียมาก สักยังไม่ทันจะหายหัวเสีย
ก็มีเรื่องประหลาดเกิดขึ้นอีก ใครก็ไม่รู้วิ่งขึ้นไปข้างบนลื้อ ๆ ทำท่าเหมือนกับจะขึ้นไป
พบแขกที่พักอยู่ตามห้อง แต่ท่าทางของหมอนั้นดูก็ลึกลับ ก็เลยเกิดโกลาหลกันอีก

สมัย

ใครคะที่ขึ้นไป

นรา

ไม่รู้สิ ไม่มีใครเห็นหน้า คุณพระณีก็กำลังวุ่นอยู่กับงานบนโต๊ะ แรกเห็นเพียงข้างหลัง
เท่านั้น เลยไม่รู้ว่าเป็นใคร คุณว่องตอนนั้นก็ตามขึ้นไปดู แล้วก็เลยเข้าห้องนอนไม่ลงมาอีก
เพราะจวนห้าทุ่มแล้ว ก็เลยนัดให้ส่งศรีไปพบเวลาห้าทุ่ม เรื่องจัดงานปาร์ตี้วันเกิด

ของเขา นี่เดาความคำให้การของสงครนะ คุณพระนี่เดาให้โกรสพังว่า คุณว่อง
 ขึ้นไปรอคุณสงครอยู่ในห้องแล้วก็ไม่กลับลงมาอีกเลย จนกระทั่งถูกฆ่า พลคุณว่อง
 ขึ้นไปไม่นาน ลาดวงก็มาเอะละ จะตามขึ้นไปพบ ก็คงจะไปทะเลาะกันอีก
 คุณพระนี่ก็ห้ามไม่ให้ขึ้นไป เพราะคุณว่องสั่งว่า ไม่ให้ใครขึ้นไปทวน ก็คงจะไต่เวลา
 นึกกับสงครนี่แหละ จึงไม่อยากให้ใครขึ้นไปซักคอ นี่ที่เคาเล่าเอง แต่ลาดวงก็
 ไม่ยอม จะขึ้นไปให้ได้ ผลที่สุด ลาดวงก็บอกว่าจะขอเข้าห้อง เพราะนึกแฟนไว้
 คุณพระนี่หมกทำก็เลยต้องยอมให้ขึ้นไป พลลาดวงขึ้นไปได้ไม่นาน ก็ เจ้านายเจียน
 ที่มาจากพิทาก็ตามขึ้นไป เพราะมันไปเข้าห้องไว้วางหน้าแล้ว หมอนี่พิรุชเยอะแยะ
 เพราะชื่อในทะเบียนโรงแรมใช้ชื่ออย่างหนึ่ง แต่เวลาโกรสพังประทุเข้าไปตามตอน
 คุณว่องถูกฆ่าแล้ว มันกลับบอกว่าชื่อ เจียน ซึ่งไม่ตรงกับที่เขียนไว้ในสมุดโรงแรม
 พจนายเจียนขึ้นไปไม่นาน สงครก็มาถึง จึงรีบขึ้นไปหาคุณว่องทันที เพราะเป็นเวลา
 หน้าทุ้มพอดี คุณพระนี่แต่ให้การกับโกรสว่า สงครรีบร้อนมาก สงสัยว่าจะมีเรื่องอะไร
 พลสงครขึ้นไปได้สักครู่ ก็ก็จะขึ้นไป คุณพระนี่ก็ห้ามไว้ เมื่อที่บอกว่าจะพบคุณว่อง ตอน
 นั้นที่ไม่รู้หรอกว่า สงครกำลังอยู่ในห้องนอนคุณว่อง ที่อยากขึ้นหน้าคุณว่องเต็มแก่เพราะ
 เรื่องที่มีบุญคุณหมื่น ก็เลยคันทุรังขึ้นไปจนได้ คำคำให้การของคุณพระนี่ ปรากฏว่า
 พลที่ขึ้นไปไต่หน้อย เจ้านายเบิ้มสมุนมือเอกของคุณว่องก็คันทุรังขึ้นไปบ้าง บอกว่าจะ
 กอดพบคุณว่องให้จงได้

ตมัย

แล้วที่พบนายเบิ้มคนนี้หรือเปล่าคะ

ตมัย

ไม่พบ นายเบิ้มคงขึ้นไป ตอนที่ที่ถอยออกมาจากประตูห้องคุณว่องจนเข้าไปคุยอยู่กับ
 ลาดวงในห้องลาดวงแล้ว นายเบิ้มเป็นตัวเก็งสำคัญที่สุด เพราะเป็นคนขึ้นไปดัง
 ที่พูด พจนายเบิ้มขึ้นไปแล้ว ไม่กี่นาที คุณพระนี่ก็ไต่ขึ้นเสียงป็นต้น จึงวิ่งขึ้นไปดู ก็พบ
 สงครนอนพับจมกองเลือดอยู่แถวหน้าห้องโถง โกรสเขาสงสัยนายเบิ้มมาก เพราะ
 มันบอกว่า กอดการพบคุณว่อง เมื่อมันต้องการพบคุณว่อง มันก็คงทรงไปที่ประตูห้อง

คุณว่องแบบเดียวกับที่นั่นแหละ แล้วมันก็จะไต่ขึ้นเสียงคนพูดกันอยู่ในห้องอย่างที่ว่า
ไต่ขึ้น แล้วหลังจากนั้น... เหตุการณ์ที่ไม่มีใครรู้ นอกจากสังกริคนเคียวก็จะเกิด
ขึ้น... คุณว่องถูกฆ่า... สังกริถูกยิง นี่แหละมัย เรื่องมันวุ่นวาย ปวดหัวบอกไม่ถูก
ที่กับอาหลวงจำเพาะขึ้นไปพลทีเวลาตอนที่เขาจะฆ่ากัน ก็เลยถูกส่งสยไปด้วย อาหลวง
ถูกโกรธรักมาก แค่นี้ก็ไม่บอกอะไร พูดแค่เพียงว่าขึ้นไปเข้าห้องรอแฟน พอไต่ขึ้น
เสียงปืน ก็ออกมาดู

ดมัย เลาคะกะ แล้วตอนสำคัญที่สุดคือกะ ที่ว่าอาหลวงไต่ขึ้นเสียงอะไรในห้อง

นรา นี่สิ ตอนนั้นแหละสำคัญนัก อาหลวงไม่ยอมเล่าให้ใครฟังทั้ง เพราะไม่อยากยุ่งด้วย
แก่เล่าให้ที่ฟังทีหลัง มันรับรองว่าจะไม่พูด

ดมัย รับรองหึกะ มัยก็บอกแล้วว่า จะไม่พูดให้ใครฟัง แหม ไ่ว้ใจมัยหรือกะ

นรา ไ่ว้ใจ ..ไ่ว้ใจ สบายเพิ่งน้อยใจน้า เลาคะ ที่จะไม่เล่าให้ฟัง อาหลวงแกก็อยาก
จะคืนหน้าคุณว่องเหมือนกัน สาเหตุที่ไม่เล่าให้ฟัง ไม่ยอมเล่า คงจะเป็นเรื่อง
ส่วนตัวนะแหละ อาหลวงขึ้นไปข้างบนแล้วก็ลงไปที่อยู่ห้องคุณว่อง ล้อ จำวันะ
ตอนนั้นสังกริยังไม่ไต่ขึ้นไป เพราะยังไม่หาหุ้ม คุณว่องเขานึกสังกริหาหุ้ม อาหลวง
ไปถึงประตูก็ชะงัก เพราะไต่ขึ้นเสียงประหลาดข้างใน เสียงนั้นมันไม่ใช่เสียงติ
ฟังแล้วใจเต้น อาหลวงบอกว่า มนุษย์เรามีฐานตอย่างหนึ่ง ถ้าตผิดปกติแล้ว ก็เหมือน
มีใครมาบอกว่า ต้องมีเรื่องแน่ เสียงที่อาหลวงไต่ขึ้น เป็นเสียงคนเดินอยู่ข้างใน
ห้อง อาหลวงบอกว่า มีอะไรบางอย่างที่บอกว่า ไม่ใช่ผีเท่าคุณว่อง เพราะไม่ได้เดิน
อย่างปกติ อย่างที่เจ้าของห้องควรจะเดิน แต่เดินอย่างตุกติก เคี้ยวเดิน เคี้ยวหยุด
เดินอย่างวุ่นวายใจ แล้วก็มีเสียงลากเก้าอี้ เสียงเปิดลิ้นชัก เสียงเลื่อนเตียงหรือโต๊ะ
ซึ่งต้องเป็นของหนัก เสียงที่ประหลาดที่สุดก็คือ เสียงคล้ายฟ้าผ่า จักคาปู แล้วก็มี
เสียงโลหะกระทบไม้ หลังจากนั้นก็มีเสียงเปิดประตูข้างใน ซึ่งก็ควรจะเป็นประตูห้องน้า
เพราะในห้องคุณว่องไม่มีประตูอะไรอีก นอกจากประตูห้องน้า อาหลวงเล่าว่า

เสียงมีไคยีนค่าไปก็คิด เสียงไขน้ำก็ออก อาทลวงคิดว่าคงจะมีการล้างอะไรใน
อ่างล้างหน้า แคอย่างนั้นยกก็ล้างมือ อาทลวงลงคันประตูดุ แต่ประตูใส่กลอน
ข้างในแน่น ก็จะไม่เคาะเรียก แต่ก็พลัดนายเจียนขึ้นไปพลัด มียคงจำได้ว่า พล
อาทลวงขึ้นไปไค้หันลบเคียว นายเจียนที่มาจากพิทยา ก็ตามคิดขึ้นไปทันที อาทลวงบอก
ว่า นายเจียนก็จะไปพบคุณว่องเหมือนกัน เห็นอาทลวงยืนอยู่หน้าประตู ก็ชะงัก เขา
ไม่พูดอะไรกับอาทลวง เห็นเขารออยู่ประเคียวหนึ่ง ก็หายตัวเข้าไปในห้องที่เขาเขาอยู่
อาทลวงยืนฟังเสียงข้างในห้องคุณว่องอยู่สักครู่หนึ่ง ก็ไม่ไคยีนเสียงอะไรอีก เสียงไข
น้ำล้างอะไรก็เจียบไป แคพอจะเคาะประตูเรียก ก็ไคยีนเสียงไขน้ำอีก คราวนี้ไม่ใช่
ไขในล้างล้างหน้า เพราะเสียงน้ำกระຈายกระทบอ่างดังยิ่งกว่าเมื่อที่ แสดงว่าเปิด
ก็อกที่ใหญ่กว่าที่อกแรก อาทลวงก็เคาะเคาะว่าคงจะเปิดก็อกในอ่างอาทลวง ทอนนี้
อาทลวงไม่อยากจะพนฟังต่อไปอีก จึงลงมือเคาะประตูเรียก ที่ประหลาดก็คือ พอเคาะ
ไค้สองสามที เสียงน้ำก็ลลก็หยุดนิ่งไป แสดงว่าไค้มีการปิดก็อกอย่างรีบด่วน แคแล้ว
ก็ไม่มีเสียงอะไรอีก อาทลวงบอกว่า ยืนเคาะเรียกอยู่สักใจหนึ่งก็ไม่มีใครมาเปิดประตู
แล้วก็ไม่มีเสียงใครถามออกมาด้วย ในห้องเจียบกริบทีเดียว อาทลวงมาคิดไค้ว่า
คุณว่องชอบแข็งดีของแปลก อย่างที่อาทลวงเคยรู้ จึงเคาะเคาะว่า ถ้าคนที่อยู่ในห้อง
เป็นคุณว่อง ก็คงจะกำลังวุ่นวายอยู่กับการกันจิสินค้าเดือนไค้หีบไค้ห่ออะไรก็ได้ เพราะ
มีเสียงจักซาญ และเสียงโลหะกระทบไม้และกระทบพื้นห้อง ส่วนการไขน้ำก็คงจะเป็น
เพราะคุณว่องหรือสมันกำลังล้างมือที่เปื้อนฝุ่นไค้ไค้ อาทลวงยืนรออยู่ครู่หนึ่ง เมื่อเห็นว่า
ไม่เปิดแน่ ก็เกิดรำคาญ จึงเดินกลับห้องพัก อาทลวงเล่าว่า ตอนเดินกลับมานี้ ไค้สวน
กับสงักริที่ปากบันไค้ ทักกันสองสามคำ อาทลวงก็เข้าห้องรอแฟน แล้วก็ไม่ไค้ออกมา
อีก จนกระทั่งไคยีนเสียงใน

นรา ไม่ไ้เล่า แกกัวจะพันตัวเข้าไปด้วย ยิ่งเกิกันขึ้นเดือนแบงค์โหมได้ ก็ยิ่งกลัว
ใหญ่ จาหลวงชอบแก้หาความสบายเท่านั้น กินเหล้า เฮฮาไปวันหนึ่ง ๆ เรื่องยุ่ง ๆ
ไม่ชอบ

มัย แล้วพื้คิดว่า ใครมาคู้ว่าลงหรือคะ

นรา พื้ยังเาะอะไรไ้ได้ แล้วก็ไม่อยากเาะ กาลังคิว่า คนนั้นคนนี้ แะยั้งคิก็คู้เหมือนว่า
ทุกคนจะค้องเปณูรายกันไปหมด พื้ก็เลยไม่ยอกคิ

(เสียงกริ่งโทรศัพท์)

มัย (รับสาย) นี้มัยคะ...ไครนะคะ...อ้อ คุณไกรสร...คะ...คะ...อยู่มัคะ เอะ ทราบ
ไ้ยังงิคะว่าพื้เาะอยู่มั...อ้อ ทางบ้านบอกหรือคะ... เเคียวคะ ..ไปปรกรด
ประเคียว (กับนรา) คุณไกรสรโทรศัพท์มาจากโรงพื้คะ บอกว่าค้องการพหที่
ควน จะพุกกับแกโหมคะ

นรา เอะ เรื่องอะไร (รับสาย) นีนรา ไกรสรรี ..เรื่องอะไร...เกียวกัณณมจิกแล้วตรีอ
..ไ้..ไ้..ณมไปเคียวนี้

(คนตรี ๓)